

Naar Forholdet er dette, ville først i Løbet af 10 Aar 21 gaa af, og af Time-lærerne ere 4 ansatte 1906, 9 i 1907 og Resten 1908, saaledes at Udsigten til snarlig Oprykning er forsvindende, nogle kunne vente en halv Snes Aar at staa som Timelærere, og da deres Alder ved Ansættelsen som Timelærere er 30—35 Aar, ville de ikke naa Begyndelseslønnen som Adjunkter førend i en Alder af 40—45 Aar, hvorved den gode Lønningsslov, som Lærerstanden ellers er Rigsdag og Regering taknemmelig for, ikke kommer til at virke efter sin Bestemmelse. — Saadanne Avancementsforhold ville desuden let kunne faa den for Skolerne uheldige Følge, at, naar en Plads bliver ledig, de bedste Lærerkræfter holde sig tilbage, medens Forholdene burde være saaledes, at Staten altid kunde faa den bedste Arbejdskraft.

Vi have derfor anmodet Ministeriet om at foreslaa paa det Finanslovsforslag, der er forelagt i Aar, og paa det næste, at der det første Aar oprettes 8 nye Adjunkt-pladser og 4 Overlærerpladser og næste Aar henholdsvis 6 og 3. Derved opnaas, at Timelærertiden kan indskrænkes til det, der hidtil har været det normale, nemlig til 1 à 2 Aar; er dette end ikke det ideale, idet vore Ønsker gaa ud paa Afskaffelse af Timelærerinstitutionen, saa se vi dog, at udover dette kan man ikke naa, før de nye Forhold, som ere skabte ved Almenskoleloven, have fæstnet sig.

II. De ældre Overlæreres Lønning. Den nye Lønningsslov byder de Overlærere, der ansættes efter $\frac{1}{4}$ 1908, i Forhold til deres ældre Kolleger store Fordele, som man maa ønske ogsaa komme de ældre til gode.

Først faa de nye Overlærere som Adjunkter Ret til at overføre fra Privatvirksomhed 2 Aars Anciennetet mere end de ældre efter Lønningssloven af 1892, og dernæst faa de som Overlærere skænket 4 Aars Anciennetet uden Tjenestetid ved Bestemmelsen om, at ved Avancement stige de straks et Lønningstrin. Vi gik ud fra, at man ligesom i 1892 vilde beregne de ældre Overlæreres Lønning, som om de var ansatte i Henhold til den nye Lov, hvorfor vi i Februar d. A., efter at Loven var vedtaget ved anden Behandling i Folketinget, henvendte os til Ministeriet derom. Noget bestemt Løfte fik vi ikke, og da Loven skulde træde i Kraft, udtalte Ministeren en Beklagelse af ikke at kunne følge os, idet han ikke mente, at Lovens Ordlyd gav ham Ret dertil.

Vi androg derfor senere Ministeriet om, at der ved en Anmærkning paa Finansloven maatte blive tillagt de før $\frac{1}{4}$ 1908 ansatte Overlærere en Ekstraanciennetet af 4 Aar regnet fra 1. April 1908, hvorved de ældre stillede paa lige Fod med de nyudnævnte.

Til Oplysning tjener følgende Oversigt:

Naar efter de nye Forhold en Adjunkt, der har indtil

12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 eller flere Tjenesteaar, udnævnes til Overlærer, opnaar han ældst Overlærerløn efter

12, 11, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 4 Aar, medens en Overlærer med samme Anciennetet som Adjunkt, men udnævnt før 1. April 1908, opnaar ældste Overlærerløn efter

12, 12, 12, 12, 11, 10, 9, 8, 7, 7 Aar, altsaa i de allerfleste Tilfælde 3 Aar senere; men heri er ikke medregnet, at en Adjunkt efter den nye Lov 2 Aar tidligere naar den som Adjunkt anførte Tjenesteaalder.

Den foreslaaede Ekstraanciennetet af 4 Aar svarer til et Lønningstrin, som den nye Lov giver de nye Overlærere.

Forholdenes Urimelighed oplyses bedst ved et bestemt Eksempel:

A. blev Timelærer i 1886, konstitueret 1888, kgl. udnævnt til Adjunkt i 1889, Overlærer 1903 og faar derfor nu 4,000 Kr.

B. blev Timelærer 1888, konstitueret 1890, kgl. udnævnt til Adjunkt 1891, Overlærer $\frac{19}{8}$ 1908 og faar derfor nu 4,400 Kr.

Dette vedrører 31 Overlærere, og vil Statskassens Merudgift kun blive ringe og forsvinde i Løbet af faa Aar, naar den sidste efter nuværende Lønningssforhold har naaet ældste Overlærerløn, hvilket sker 1915. [Det stiller sig saaledes, at 4 i 1909 naar ældst, 10 i 1910, 1 i 1911, 3 i 1912, 9 i 1913, 3 i 1914 og 1 i 1915].

De her omtalte Forhold kunne rettes, naar de tilføjes som Ændringer paa Finansloven, og det er vort Haab, at den høje Rigsdag vil tage sig af disse vore Hensstillinger, idet Opfyldelsen af vore Ønsker er af stor Betydning, ikke alene for os personlig, men ogsaa for Skolerne og det Arbejde, som udføres der.